דברים העשוין להשאיל ולהשכיר ואמר לקוחים הן בידי איש נאמן · וקשה דאמר בפ' כל הנשבעין (שבועות דף מו· וסס) ת"ר יהודה ראובן שהממין כלים תחת כנפיו וילא ואמר לקוחין הן בידי איש נאמן ולא אמרן אלא בבעל הבית שאינו עשוי למכור כליו ולא אמרן אלא בדברים שאין עשוין להטמין ולא אמרן אלא בדברי העשוין להשאיל ולהשכיר אלמא דאפילו בדברים העשוין להשאיל ולהשכיר נאמן לו ליכא כל הני מילי דקאמר שאין עשוי למכור כליו וכלים שאין דרכן להטמין וכראה לר"ת דגרס התם וכבולהו נמי כי ליתנהו לא אמרן אלא בדברים שאין עשוין להשאיל ולהשכיר אבל דברים העשוין להשאיל ולהשכיר אפי' ליתנהו נאמר מהני אין נאמן וכן גורס רב האי בשערים (שער מ) וכן ר"ח וכן מוכח בשילהי המקבל (ב"מ דף קפז·) ות"ת (ה) דתנא בהגוזל בתרא (ב"ק דף קיז:) המכיר כליו וספריו ביד אחר וילא שם גנבה בעיר ישבע כמה הוליא ויטול והשתא אפי' לא ילא שם גנבה יהא נאמן לומר שגנבוה מיגו דלי בעי אמר השתא לך דספרים הן עשוין להשאיל דאפי' ספרא דאגדתא אמר הכא דעשוין להשאיל כ"ש שאר ספרים כדאמר בנערה שנתפתתה (כתובות דף י·) ולדקנו עומדת לעד זה הכותב ספרים ומשאילן לאחרים ואין לומר· דלא מהימן במיגו לומר דגנובים (ו) משום דאחזוקי אינשי בגנבי לא מחזקינן כדאמר בכל הנשבעין (שבועות דף מו·) דלא דמי דהתם ודאי איכא נאמנן לאחזוקי הוא גברא בגנבי אפי' במיגו אבל הכא שאינו אומר פלוני גנבה אלא שהיא גנובים מהימן שפיר דכמה גנבים יש בעולם ואין לומר נמי דלאו מיגו הוא שאינו מודע בו שהוא השתא לך לפי שאותו יודע בו שהוא משקר דהא לעיל (דף נא·) אמר דנאמן לומר של אבותי הוא שלקחוה מאבותיך במיגו דאי בעי אמר מינך זביתיה אע"פ שהוא יודע דלאו מיניה זבנה וכן בפרק שני דכתובות (דף מו: וע"ש בתוס' ד"ה ומודה) תנן דנאמן לומר שדה זו של אביך היתה ולקחתיה הימנו במיגו דאי בעי אמר לא היתה של אביך מעולם אע"פ שהכן יודע שהיתה של אביו ומסכתא עוד דאכלי חולין בהרדעא לעיל (דף לו·) אין ראיה דאיכא למימר כגון שמכחישו ואומר שלא אכלו כל כך דהשתא הוי מיגו טוב ואיתיר ר"ת דהתם מיירי באדם שאין (ז) עשוין להשאיל ולהשכיר לזה שקנאם כגון דלא גייס ביה ולפי זה אם עשוי להשאיל לו אפי' לא ילא לו שם גנבה נאמן לומר שהם גנובים במיגו ולמה"ר (ח) דודי גרשה דלא מהימן במיגו דהוי מיגו להוליא אע"פ שהוא יודע

אימא מעיסתו קימן · אע"ג דלא טעין הכי אלא אומר מביא אבי אמת מ"מ נאמן במיגו דאי בעי אמר מעיסתי קמלתי :

דטרחא קמי יתמי אימא לא גזלה מיתמי · קשה לרש"ל דאדרבה מהאי טעמא דטרחא קמי יתמי גזלה מיתמי כדאמר בהשולח (גיטין דף לה·) בההוא הגלה דטרחא קמי יתמי אתיא לאורויי ותירץ דה"ק אקמר הכא קמ"ל דלא אמרינן דלא גזלה אלא אדרבה אתיא לאורויי כדאמר בגיטין :

נעל וגדר כל שהוא כו' · בגמרא פר"ש דהאי נעל הייט שקבוע מעגול בדלת דהוי בנין אבל סגר הדלת וגעל במפתח בנכסי הגר דליכא דמסר ליה לא הוי חזקה דאין זה אלא כמבריח ארי מנכסי חבירו אע"ג דברים פסחים (דף ד· וסס ד"ה אם) אמר דמשמסר לו מפתח הוי הבית בחזקת שוכר לבדקו וה"ה לקנותו ה"מ

כדשלה רב הונא בר אבין "דברים העשוין להשאיל ולהשכיר ואמר "לקוחין הן בידי אינו נאמן? קשיא(ג) אמר רב חסדא "לא שנו אלא דאין חלוקין בעיסתן אבל חלוקים בעיסתן אימר מעיסתו קימין; ראיה במאי? רבה אמר "ראיה בעדים רב ששת אמר ראיה בקיום השטר; אמר ליה רבא לרב נחמן: "הא רב והא שמואל, הא רבה "והא רב ששת, מר כמאן סבירא ליה? א"ל אנא מתניתא ידענא "דתניא אחד מן האחין שהיה נותן ונושא בתוך הבית והיו אונות ושטרות יוצאין על שמו ואמר "שלי הן שנפלו לי מבית אבי אמא עליו להביא ראיה מאי? "וכן? מהו? דתימא אשה כיון דשביחה לה מילתא - דאמרי: "לא טרחה המי יתמי" לא גזלה - מיתמי, קא משמע לן: במה דברים אמורים במחזיק אבל בנותן מתנה והאחין שחלקו כו'; אמר כל הני "דאמרינן לאו בני חזקה נינהו: חסורי מחסרא והכי קתני במה דברים אמורים בחזקה שיש עמה טענה כגון מוכר אומר "לא מכרתי" ולוקח אומר "לקחתי" אבל "חזקה שאין עמה טענה כגון נותן מתנה, והאחין שחלקו, והמחזיק בנכסי הגר" דלמקני בעלמא הוא (ה) נעל גדר פרץ כל שהוא הרי זו חזקה תני רב אחא בר יעקב בקדושין דבי לוי: נעל גדר פרץ כל שהוא בפניו הרי זו חזקה בפניו אין, שלא בפניו לא? אמר רבא "הכי קאמר בפניו לא צריך למימר ליה "לך חזק וקני" שלא

נעל בפרק בתרא דגיטין אמר רב אחא בר יעקב בפני אומר ושלא בפניו